

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.6.2011
KOM(2011) 510 slutlig

2011/0183 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om systemet för Europeiska unionens egna medel

(//EG, Euratom)

{SEK(2011) 876 slutlig}

MOTIVERING

1. INLEDNING – BEHOVET AV EN REFORM

1.1. Finansieringssystemet för EU-budgeten är föråldrat

Systemet för finansiering av EU-budgeten har förändrats betydligt sedan 1957. Inledningsvis byggde det främst på bidrag från medlemsstaterna, men från 1970 har ett system med egna medel tillämpats, vilket gjort Europeiska unionen mer självständig i finansiellt hänseende. Från början byggde detta system huvudsakligen på s.k. traditionella egna medel som är kopplade till särskilda politikområden där EU har behörighet, men med tiden har egna medel grundade på mervärdesskatt och bruttonationalinkomst (BNI) lagts till. Detta har gjort att EU:s inkomster idag i huvudsak är baserade på aggregerade statistiska uppgifter, och att länken till EU:s politiska prioriteringar är mycket svag.

Parallellt med denna successiva förändring av de egna medlens sammansättning har ett antal korrigeringsmekanismer införts. Startskottet för denna utveckling var Europeiska rådets möte i Fontainebleu i juni 1984. I slutsatserna angavs bland annat att ”en medlemsstat som bär en orimlig börda i finansieringen av budgeten i förhållande till sitt relativa välstånd ska ha möjlighet till en korrigerig vid lämplig tidpunkt.” De mekanismer som utvecklats har sitt ursprung i ett antal olika bestämmelser som förhandlats fram i olika omgångar, och tendensen har varit att nya korrigeringar fortsatt att läggas till utan att gamla har kunnat tas bort.

De operativa aspekterna på systemet för egna medel har analyserats i en rapport¹, som visar att det nuvarande systemet fungerar dåligt med avseende på de flesta bedömningskriterier. Systemet är slutet och så komplicerat att det i praktiken bara är ett fåtal experter som helt förstår hur det fungerar, vilket naturligtvis begränsar den demokratiska insynen. Många medlemsstater anser dessutom att systemet är orättvist. De stora bidragsgivarna till budgeten anser att deras nettobidrag är för stora medan ett antal medlemsstater som drar nytta av omfördelningseffekterna av EU:s arbete, t.ex. inom sammanhållningspolitiken, samtidigt måste betala in ökade belopp till budgeten för att finansiera olika korrigeringsmekanismer.

Ett centralt problem är att så länge EU-budgeten finansieras huvudsakligen genom bidrag från medlemsstaterna upplevs dessa bidrag av många politiker som rena utgifter, och detta synsätt tenderar att skapa spänningar och konflikter i snart sagt varje debatt om EU-budgeten. De korrigeringsmekanismer som successivt har skapats är bara ett av många symtom på detta. Förväntan att man i förväg ska avgöra hur anslagstilldelningen ska se ut mellan emellan är ett annat sådant symtom. Detta allt starkare ”plånboksperspektiv”, där varje medlemsstat strävar efter ett så gynnsamt saldo som möjligt i förhållande till EU-budgeten, färgar inte bara den offentliga debatten om EU:s utgifter utan får också en del medborgare att tvivla på om det överhuvudtaget är någon fördel att vara medlem i unionen.

Svårigheterna att nå överenskommelser i budgetfrågor under det senaste decenniet beror delvis på brister i organisationen av EU:s offentliga finanser. Under många år har finansieringen av EU-budgeten främst setts som ett slags räkenskapssystem med de två syftena att se till att få fram tillräckligt med medel för EU:s utgifter och att administrera det ökande antalet korrigeringsmekanismer. Som framgår av det tidigare resonemanget blir

---

¹ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar *Financing the EU budget: Report on the operation of the own resources system* [ej översatt till svenska], SEK(2011) 876 slutlig av den 29 juni 2011.

bristerna i detta system alltmer ohållbara. Tiden är därför inne att utveckla ett nytt finansieringssätt för EU.

1.2. En ny utgångspunkt för finansieringen av EU-budgeten

De rådande svårigheterna inom de offentliga finanserna påverkar många grundläggande aspekter på EU-budgeten, och detta gäller även de nya prioriteringar som håller på att ta form. Ett nytänkande kring finansieringen av EU-budgeten bör således bygga på två pelare, som redogörs för i det följande.

För det första kan EU:s finansieringssystem ha en viktig roll att spela i arbetet för att konsolidera de offentliga finanserna runtom i EU. År 2010, i kölvattnet av den globala ekonomiska och finansiella krisen, uppgick det samlade underskottet för hela EU-27 till omkring 826,9 miljarder euro². Några av de större medlemsstaterna hade ensamma ett offentligt underskott som var större än hela EU-budgeten. Under de senaste månaderna har det också framgått tydligt att svårigheterna i några medlemsstater är av en bestående natur. Arbetet för att konsolidera budgetarna kommer att försvåras av faktorer såsom den åldrande befolkningen³ och konsekvenserna av klimatförändringen. I detta sammanhang har fem av stats- och regeringscheferna i en gemensam skrivelse understrukit att arbetet med den kommande budgetramen kommer att bedrivas mot bakgrund av medlemsstaternas utomordentligt stora ansträngningar för att sanera sina offentliga finanser⁴.

Arbetet för att ytterligare stärka budgetdisciplinen på EU-nivå kommer att påverka alla delar av budgeten, inte bara utgifterna utan även inkomsterna. Utvecklingen av ett nytt system för egna medel kommer att bidra till det omfattande arbete för budgetkonsolidering som pågår i medlemsstaterna. Det successiva införandet av nya kategorier av egna medel kommer att göra det möjligt att reducera, fasa ut eller avskaffa några av de befintliga egna medlen. Som ett resultat av detta kommer medlemsstaternas direkta bidrag till EU-budgeten att minska, vilket kommer att ge dem mer handlingsutrymme för att förvalta sina knappa resurser på nationell nivå. Som framhålls i meddelandet om översyn av EU:s budget är förslaget att införa nya egna medel ”inte en kritik mot budgetens storlek, utan diskussionen handlar om huruvida finansieringen fördelas på rätt sätt”⁵.

För det andra har EU:s egna medel idag – förutom de traditionella egna medlen (främst tullavgifter som är gemensamma som ett resultat av tullunionen) – i stort sett inget samband med EU:s politik eller dess målsättningar. I översynen av EU-budgeten framhålls således att nya egna medel skulle kunna ”vara ett uttryck för strävan att föra EU-budgeten närmare de frågor som prioriteras av medborgarna, med målet att skapa ett högre mervärde på EU-nivå. Nya egna medel kunde ge stöd till, och samtidigt vara nära knutna till, förverkligandet av centrala mål på EU-nivå eller internationell nivå, t.ex. inom områden som bistånd, klimatförändring eller finansmarknader”.

Nya inkomstkällor skulle kunna utvecklas genom att man tar tillvara möjligheterna med överstatlighet samt den kritiska massa som kan uppnås på EU-nivå. Eftersom vissa

---

² Källa: vårprognos 2011 från GD Ekonomi och finans.

³ Europeiska kommissionen, GD Ekonomi och finans, ”2009 Ageing Report. Economic and budgetary projections for the EU-27 Member States (2008-2060)”, *European Economy*, 2/2009.

⁴ Skrivelse av den 18 december 2010 från David Cameron, Angela Merkel, Nicolas Sarkozy, Mark Rutte och Mari Kiviniemi till Europeiska kommissionens ordförande.

⁵ KOM(2010) 700 av den 19 oktober 2010.

beskattningsunderlag är så lätttrörliga att det är svårt för medlemsstaterna att agera effektivt på egen hand, eller där sådana åtgärder från några men inte alla medlemsstaters sida skulle innebära en fragmentering av den inre marknaden, är det istället på EU-nivå som det går att skapa ett mervärde. Särskilt frågan om beskattning av finanssektorn är relevant i detta avseende. I sitt meddelande från oktober 2010 om beskattning av finanssektorn framhöll kommissionen att sådana skatter skulle kunna ”medverka till att skapa förutsättningar för en mera hållbar tillväxt, som det beskrivs i Europa 2020-strategin”⁶. Kommissionen har varslat om att ett lagförslag om en EU-skatt på finansiella transaktioner kommer att läggas till hösten. Dessutom skulle en vidareutveckling av systemet för mervärdesskatt i samband med skapandet av en ny kategori egna medel också kunna stärka den inre marknaden och leda till ekonomiska effektivitetsvinster.

En sådan omformning av EU:s finansieringssystem skulle skapa en debatt om vilken inverkan varje enskild kategori egna medel har, och fokus skulle flyttas från den begränsade diskussionen om varje medlemsstats nettobalans.

Samtidigt finns det viktiga element i det nuvarande systemet som bör bibehållas, t.ex. traditionella egna medel och den kompletterande resurs som utgörs av BNI-baserade bidrag och som garanterar stabilitet och jämvikt i budgeten. De sistnämnda målen skulle dock kunna uppnås även med en mindre andel BNI-baserade medel och med en helt annorlunda sammansättning av inkomster än idag.

1.3. Lissabonfördraget har förändrat den rättsliga ramen

De väsentliga ändringar som har införts genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan *EUF-fördraget*) gäller inte enbart EU:s budgetförfarande utan även formerna för finansiering av EU-budgeten. Här bör man särskilt fästa uppmärksamhet vid två bestämmelser:

- (1) Enligt artikel 311 tredje stycket i EUF-fördraget kan nu ”nya kategorier av egna medel inrättas eller en befintlig kategori upphävas” av rådet i samband med att ett beslut om egna medel antas. Detta ger alltså utrymme både för att minska antalet befintliga kategorier egna medel och att lägga till nya.
- (2) I en ny bestämmelse i artikel 311 fjärde stycket anges vidare: ”Rådet ska genom förordningar i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande fastställa genomförandebestämmelser för systemet med unionens egna medel i den mån som detta föreskrivs i [beslutet om egna medel]”. Detta innebär att man kan införa specifika bestämmelser för genomförandet av systemet för egna medel genom en genomförandeförordning, så länge dessa hålls inom de ramar som fastställs i beslutet om egna medel.

I arbetet med de aktuella förslagen har kommissionen tagit väl vara på dessa nya möjligheter genom att föreslå att de befintliga mervärdesskattebaserade egna medlen avskaffas, att nya kategorier egna medel införs och att bestämmelserna för att genomföra systemet för egna medel disponeras om.

---

⁶ KOM(2010) 549 av den 7 oktober 2010.

I förslagen utnyttjas det handlingsutrymme som skapas genom den nya rättsliga ramen för att göra systemet för egna medel tillräckligt flexibelt inom de gränser som fastställs i beslutet om egna medel. Detta sker genom att alla praktiska bestämmelser om unionens egna medel, vilka bör antas genom en smidigare och mer flexibel procedur, tas upp i genomförandeförordningen snarare än i själva beslutet. Förslagen återspeglar de avsikter som lagstiftaren gav uttryck för under konventet om Europeiska unionens framtid och som bekräftades under den påföljande regeringskonferensen.

2. TRE FÖRSLAG – ETT BESLUT

Förslaget till beslut om egna medel har tre huvudelement: förenkling av medlemsstaternas bidrag, införande av nya kategorier egna medel samt reform av korrigeringsmekanismerna. I kommissionens rapport om funktionssättet hos systemet för egna medel framgår hur vart och ett av dessa förslag står i samband med och kompletterar varandra. Som helhet ska förslagen ses som ett paket, som är noggrant utformat och balanserat och där huvudbestämmelserna ingår i ett och samma beslut.

2.1. Förenkling av systemet för medlemsstaternas bidrag

Kommissionen föreslår att de egna medlen från mervärdesskatt i sin nuvarande form ska avskaffas, parallellt med att nya kategorier av egna medel införs. Detta förslag är i linje med de synpunkter som de flesta av medlemsstaterna samt EU-institutionerna framförde under det samråd som föregick budgetöversynen.

Det nuvarande systemet för egna medel från mervärdesskatt är komplicerat, och beräkningen av det harmoniserade underlaget kräver omfattande administrativt arbete samtidigt som denna kategori egna medel ger ett närmast obefintligt mervärde i förhållande till BNI-medlen. Att avskaffa denna kategori skulle därför innebära en förenkling av medlemsstaternas bidrag och en minskad administrativ börda både för kommissionen och medlemsstaterna.

Med tanke på att systemet är krångligt att administrera samtidigt som uttagssatsen i nuläget är mycket låg skulle en successiv utfasning vara mindre effektiv än ett omedelbart avskaffande från och med ett givet datum. Det föreslås därför att denna kategori egna medel ska upphöra att tillämpas den 31 december 2013. Om själva beslutet skulle träda i kraft senare än så föreslås det att denna bestämmelse tillämpas retroaktivt, på samma sätt som skett med andra bestämmelser vid föregående uppdateringar av beslutet om egna medel. Genom att den 31 december väljs som slutdatum undviker man beräkningar baserade på delar av ett år.

Efter att de egna medlen från mervärdesskatt har avskaffats återstår en del arbete: man måste gå igenom de årliga mervärdesskatteöversikterna för det sista året som systemet varit i kraft, slutföra den årliga beräkningen av mervärdesskattesaldon, göra de kontroller som behövs för att kunna intyga beräkningarnas korrekthet, fullborda kontrollcykeln samt behandla utestående förbehåll, överträdelser, korrigeringar och avstämningar i räkenskaperna. Det kommer att ta flera år att avsluta alla transaktioner och ärenden som är kopplade till det nuvarande systemet för mervärdesskattebaserade egna medel.

2.2. Införande av nya egna medel

I sin översyn av EU-budgeten lyfte kommissionen fram sex möjliga källor till nya egna medel. Dessa har sedan analyserats noggrant, bland annat utifrån de kriterier som också redovisades i budgetöversynen.

Analysen har i huvudsak lett fram till följande slutsatser:

- (1) En beskattning av finansiella transaktioner skulle kunna utgöra en ny källa till egna medel, som samtidigt skulle minska behoven av bidrag direkt från medlemsstaterna, ge medlemsstaternas regeringar ökat handlingsutrymme och bidra till det övergripande arbetet för budgetkonsolidering. Även om vissa skatter på finansiella transaktioner redan tillämpas i ett antal medlemsstater framgår det klart av analysen att åtgärder på EU-nivå skulle vara både mer effektiva och mer ändamålsenliga, med tanke på att dessa beskattningsunderlag är tämligen lättroliga över nationsgränserna. Dessutom skulle en gemensam beskattning kunna spela en roll för att minska fragmenteringen på den inre marknaden. Kommissionen kommer därför under hösten 2011 att lägga fram ett förslag till en EU-skatt på finansiella transaktioner. En skatt på finansiella transaktioner som kan uppbäras direkt på EU-nivå bör bidra till att reducera fokus på att varje medlemsstat måste få ”tillräckligt med pengar tillbaka” för sina bidrag till EU-budgeten. Detta EU-förslag utgör ett första steg på vägen mot en global skatt på finansiella transaktioner.
- (2) Skapandet av ett nytt momsaserat eget medel skulle ge ny kraft åt integrationen på den inre marknaden, genom att harmoniseringen av de nationella systemen för mervärdesskatt skulle stärkas. Det nya momsaserade eget medlet skulle utgöra en av flera komponenter i ett grundligt omarbetat mervärdesskattesystem för EU, som skulle bygga vidare på grönboken om mervärdesskattens framtid. Det nya initiativet skulle bland annat innebära att man avskaffar ett antal undantag från mervärdesskatt och andra särbestämmelser som inverkar negativt på den inre marknadens funktion. Dessutom skulle det införas ytterligare åtgärder för att förebygga bedrägerier med mervärdesskatt i EU.
- (3) Analysen visade också att dessa kategorier av egna medel kan införas på EU-nivå för perioden 2014–2020, efter att en rimlig tid avsatts för tekniska förberedelser. En kombination av båda de föreslagna kategorierna av nya egna medel skulle ha ytterligare fördelar jämfört med bara en ny kategori. Dels skulle det skapa en mer rättvis inverkan medlemsstaterna emellan, dels skulle man uppnå den kritiska massa som behövs för att man väsentligt ska kunna minska bidragen direkt från medlemsstaterna till EU-budgeten.

På grundval av ovan nämnda analys föreslår kommissionen ett eget medel genom en skatt på finansiella transaktioner som införs senast den 1 januari 2018 och ett nytt momsaserat eget medel som införs senast den 1 januari 2018. Datumen för införandet av dessa nya egna medel har valts med tanke på den tid som behövs för att färdigställa en rättslig ram och anta och genomföra de berörda bestämmelserna. Kommissionen kommer att lägga fram förslagen till närmare bestämmelser, ändringar i befintliga rättsakter samt nödvändiga genomförandeförordningar enligt artikel 322.2 i EUF-fördraget senast i slutet av 2011.

En uppskattning av hur de föreslagna ändringarna kommer att påverka de egna medlens struktur sammanfattas i tabellen nedan, som visar övergången från befintliga nationella bidrag till nya egna medel. De nya egna medlen skulle finansiera kring 40 % av EU:s utgifter. Traditionella egna medel skulle finansiera nära 20 %. De BNI-baserade egna medlen skulle kvarstå som den viktigaste inkomstkällan med sina 40 % av finansieringen av EU:s utgifter.

Beräknad fördelning av EU:s finansiering 2012–2020

	Budgetförslag 2012		2020	
	Miljarder euro	Procent av egna medel	Miljarder euro	Procent av egna medel
Traditionella egna medel	19,3	14,7	30,7	18,9
Befintliga nationella bidrag	111,8	85,3	65,6	40,3
varav				
Mervärdesskattebaserade egna medel	14,5	11,1	-	-
BNI-baserade egna medel	97,3	74,2	65,6	40,3
Nya egna medel	-	-	66,3	40,8
varav				
Nya mervärdesskattebaserade egna medel	-	-	29,4	18,1
EU-skatt på finansiella transaktioner	-	-	37,0	22,7
Totala egna medel	131,1	100,0	162,7	100,0

2.3. Reform av korrigeringsmekanismerna

Vid toppmötet i Fontainebleu 1984 fastställde Europeiska rådet ett antal vägledande principer för att garantera rättvisa medlemsstaterna emellan med avseende på EU-budgeten. Bland annat enades man om att problemet med obalanser i budgeten i huvudsak bör lösas genom utgiftspolitiken. Samtidigt medgav man dock att en medlemsstat som bär en orimlig börda i finansieringen av budgeten i förhållande till sitt relativa välstånd bör ha möjlighet till en korrigerig vid lämplig tidpunkt.

Dessa principer har bekräftats och konsekvent tillämpats i en rad på varandra följande beslut om egna medel. För närvarande beviljas fyra medlemsstater tillfälliga korrigeringar, vilka kommer att löpa ut 2013. Korrigeringen till förmån för Förenade kungariket (Storbritannien och Nordirland), de minskade bidragen till finansieringen av denna korrigerig som beviljas fyra medlemsstater (Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike) samt den dolda korrigerig som utgörs av avdraget från traditionella egna medel för uppbördskostnader (25 %) kommer att fortsätta gälla tills ett nytt beslut om egna medel träder i kraft. Den genomgripande översyn av systemet för egna medel som nu genomförs kräver att dessa korrigeringar ses från ett nytt perspektiv.

Man kan dra två slutsatser av analysen av det befintliga systemet:

För det första kan man objektivt konstatera att situationen för en rad medlemsstater har förändrats över tiden. Dessa bör således återspeglas i korrigeringssystemet.

Utifrån principerna från Fontainebleu var Förenade kungarikets rabatt fullt motiverad när den infördes 1984. I det skedet var Förenade kungariket en av de medlemsstater som hade lägst

välståndsnivå, samtidigt som man var en av de största nettobidragsgivarna till en EU-budget som till övervägande del bestod av jordbruksutgifter. Eftersom Förenade kungariket hade ett särskilt stort mervärdesskatteunderlag och denna kategori av medel stod för en betydande andel av finansieringen enligt det dåvarande systemet blev landets bidrag till budgeten tämligen stort.

De objektiva kriterier som ligger till grund för de nuvarande korrigeringsmekanismerna har förändrats. Den gemensamma jordbrukspolitikens andel av EU:s budget har minskat betydligt, och detta gäller även mervärdesskattens andel i budgetens finansiering. Men framför allt är Förenade kungariket idag en av de medlemsstater som har högst välståndsnivå. Dessa fakta och en värdering av Förenade kungarikets relativa välstånd jämfört med andra medlemsstater tyder på att korrigeringen för Förenade kungariket bör omprövas.

De huvudsakliga parametrarnas förändring 1984-2011

	1984	2005	2011
Jordbrukspolitikens andel av hela EU-budgeten (%)	69 %	50 %	44 %
Bidrag grundade på mervärdesskatt (% av budgeten)	57 %	16 %	11 %
Förenade kungarikets välstånd (BNI per capita i PPS)	93 % av EU-10	117 % av EU-25	111 % av EU-27

Källa: Europeiska kommissionen, GD Budget

Mot bakgrund av den fleråriga budgetram för 2014–2020 som föreslagits av kommissionen⁷, och även med tanke på att de totala kostnaderna för utvidgning ska fördelas rättvist mellan de rikare medlemsstaterna, förefaller dock fortfarande ett begränsat antal medlemsstater, inklusive Förenade kungariket, kunna anses bära en orimlig börda vid finansieringen av budgeten i förhållande till deras relativa välstånd.

I det föreslagna beslutet ingår därför bestämmelser om korrigeringar till förmån för Tyskland, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket från och med 2014. Dessa korrigeringar måste bland annat återspegla de väsentliga förändringar av EU-budgetens finansiering som också följer av beslutet, utvecklingen av EU:s utgifter enligt den föreslagna budgetramen – inte minst den fullbordade infasningen av stödet till EU:s nya medlemmar från 2004 och 2007 års utvidgningar – samt det stora relativa välstånd som uppnåtts av tidigare nämnda medlemsstater.

För det andra måste det nya systemet för korrigeringar vara enkelt och begripligt, och i verklig mening öppet för granskning både av parlament och allmänhet. Dessutom behöver systemet vara förutsebart och effektivt, och garantera likabehandling av alla medlemsstater.

⁷ KOM(2011) 398 slutlig av den 29 juni 2011.

Den korrigerings för Förenade kungariket som beräknas enligt nuvarande bestämmelser är ytterst komplicerad. Det finns perversa ekonomiska incitament inbyggda i systemet, inte minst den automatiska elimineringen (genom minskad korrigerings) av EU-stöd som betalas ut till Förenade kungariket, t.ex. när översvämningar eller andra katastrofer inträffar. Den nuvarande mekanismen innehåller också regler om rabatter för Nederländerna, Sverige, Tyskland och Österrike när det gäller finansieringen av Förenade kungarikets korrigerings. I och med att de mervärdesskattebaserade egna medlen avskaffas kommer det dessutom att saknas vissa grundläggande data som behövs för att beräkna korrigerings, vilket utgör ett tekniskt argument för en genomgripande översyn av systemet.

Kommissionen föreslår därför ett nytt system där korrigeringsarna i stället ska utgöras av klumpsummor, vilka ska ersätta alla befintliga typer av korrigerings från och med den 1 januari 2014. Att införa bruttominskningar av de BNI-baserade bidragen i form av klumpsummor som ersättning för de nuvarande korrigeringsarna ger stora fördelar i förhållande till alla alternativa lösningar, inklusive den generella korrigeringsmekanism som kommissionen föreslog 2004⁸. Dessa klumpsummor skulle fastställas utifrån dagens prognoser, oberoende av de nya egna medel som införs.

För konsekvensens och kontinuitetens skull kommer uppdateringarna av Förenade kungarikets korrigerings för 2010, 2011 och 2012 att hanteras enligt det gamla systemet, men korrigerings för 2013 – som skulle föras in i budgeten för 2014 – kommer att ersättas av det nya systemet med klumpsummor. Dessa korrigerings bör finansieras på ett rättvist sätt av alla medlemsstater i proportion till deras relativa välstånd (grundat på landets BNI till marknadspriser).

Kommissionen anser även att det faktum att medlemsstaterna idag – för att täcka sina kostnader för uppbörden – behåller 25 % av de traditionella egna medel de samlar in utgör en dold korrigerings, och att denna korrigerings bör avskaffas med tanke på den princip om öppenhet och rättvisa som ligger till grund för övriga förslag ovan. Med tanke på avsikten att integrera alla korrigerings i det föreslagna systemet med klumpsummor bör den andel medlemsstaterna behåller kunna sänkas till 10 %, såsom även var fallet fram till år 2000.

3. LAGSTIFTNINGSPAKETET OM EGNA MEDEL

3.1. Föreslagna rättsakter

EUF-fördraget innehåller de grundläggande bestämmelserna för systemet för finansiering av EU, och i synnerhet för systemet för egna medel. I fördraget bekräftas den centrala roll som intas av beslutet om egna medel, vilket bör reglera de huvudsakliga aspekterna av inkomstsystemet.

EUF-fördraget innehåller också två olika bestämmelser om genomförandet av beslutet om egna medel, medan det tidigare fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bara hade en bestämmelse om detta.

- (1) I artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget anges: ”Rådet ska genom förordningar i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande fastställa genomförandebestämmelser för systemet med unionens egna medel i den mån som

---

⁸ KOM(2004) 505 slutlig av den 14 juli 2004.

detta föreskrivs i [beslutet om egna medel]. Rådet ska besluta efter Europaparlamentets godkännande.”

- (2) I artikel 322.2 i EUF-fördraget anges: ”Rådet ska genom beslut, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet och revisionsrätten, fastställa de sätt och det förfarande enligt vilka de budgetinkomster som fastställs i den ordning som gäller för unionens egna medel ska ställas till kommissionens förfogande samt bestämma nödvändiga åtgärder för att möta ett eventuellt likviditetsbehov”.

Genomförandebestämmelserna för systemet för egna medel ska alltså antas på grundval av två olika artiklar i EUF-fördraget, och enligt olika lagstiftningsförfaranden: för bestämmelser som antas enligt artikel 311 fjärde stycket i fördraget krävs samtycke från Europaparlamentet, medan parlamentet ska höras vid antagandet av bestämmelser enligt artikel 322.2. För genomförandebestämmelser enligt artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget måste det ske en uttrycklig hänvisning i beslutet om egna medel. I artikel 322.2 i fördraget anges det däremot direkt att åtgärder ska vidtas för att EU:s inkomster ska ställas till förfogande och för att ett eventuellt likviditetsbehov ska täckas.

Man måste alltså avgöra vilka delar av systemet som bör regleras i själva beslutet om egna medel, samt vilka genomförandebestämmelser som bör tas upp i vilken förordning. När fördraget skrevs var lagstiftarens avsikt att systemet för egna medel bör ”[skilja] på två rättsliga grunder med två skilda förfaranden: Det förfarande som rör fastställandet av ett tak för de egna medlen och alltså omfattningen av unionens budget, samt skapandet av nya medel, som ska underställas det tyngsta förfarandet i [fördraget] [...], samt: Det förfarande som rör de konkreta föreskrifterna för de av unionens medel, som ska omfattas av ett mindre tungt förfarande: antagande av rådet med kvalificerad majoritet [...] med Europaparlamentets samtycke”⁹.

Den disposition av den rättsliga ramen som nu föreslås följer i hög grad denna logik: själva systemet regleras genom beslutet om egna medel medan alla praktiska aspekter täcks av genomförandeförordningarna.

3.2. Beslutet om egna medel

Beslutet om egna medel är den centrala rättsakten för systemet, och reglerar även fortsättningsvis alla de centrala inslagen. Enligt rambestämmelserna i EUF-fördraget ska beslutet om egna medel inte nödvändigtvis behöva ändras i samband med varje ny budgettram. Beslutet bör snarare fungera som en stabil och bestående grund för hela systemet för egna medel. Det faktum att beslutet antas enhälligt och måste ratificeras av samtliga medlemsstaters parlament garanterar en fullgod parlamentarisk kontroll och respekt för den nationella suveräniteten.

Det föreslagna beslutet följer till stora delar strukturen i det befintliga systemet för egna medel, och även många av de nuvarande bestämmelserna finns kvar. Man bör dock fästa uppmärksamheten på en rad väsentliga förändringar:

---

⁹ Se särskilt ”Slutrapport från diskussionscirkeln om egna medel” inom ramen för konventet för Europas framtid, CONV 730/03, 8.5.2003.

- (1) De mervärdesskattebaserade egna medlen avskaffas den 31 december 2013. Utfasningen av detta system regleras i beslutets slutbestämmelser.
- (2) Nya kategorier av egna medel införs, och det fastställs också när dessa ska införas och med vilka begränsningar de ska tillämpas. I beslutet anges särskilt vilken som är den högsta tillåtna skattesatsen för de nya egna medlen, medan de specifika satser som ska tillämpas regleras genom den förordning som antas enligt artikel 311 fjärde stycket i fördraget. Denna uppdelning av bestämmelserna gör det möjligt för medlemsstaterna och deras parlament att hålla en kontroll över skattesatserna, samtidigt som det ges utrymme för en viss flexibilitet under Europaparlamentets demokratiska kontroll. Denna flexibilitet kommer att vara särskilt nyttig i det skede då de nya egna medlen börjar tillämpas i praktiken, då det råder störst osäkerhet om exakt vilka effekter de kommer att få. De närmare skattesatserna för finansiella transaktioner kommer att antas tillsammans med de konkreta förslagen till lagstiftning under hösten.
- (3) Nya bestämmelser om korrigeringsmekanismer, och avskaffande av den nuvarande korrigeringen för Förenade kungariket. Enligt beslutet ska det varje år beräknas korrigeringar i form av klumpsummor som dras från varje berörd medlemsstats BNI-baserade bidrag. Vidare innehåller beslutet en artikel om finansieringen av dessa korrigeringar, vilken ska baseras på samtliga medlemsstaters relativa välstånd.
- (4) De närmare bestämmelserna om definitionen av BNI vid beräkning av egna medel och om omräkning av taken för egna medel vid väsentliga förändringar i BNI lyfts ut. Detta är tekniska frågor som i stället regleras i den genomförandeförordning som grundar sig på artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget
- (5) Beslutet innehåller en ny artikel med närmare bestämmelser om vilka aspekter som ska regleras genom de genomförandeförordningar som antas enligt artikel 311 fjärde stycket respektive artikel 322.2 i EUF-fördraget.

Jämfört med det föregående beslutet om egna medel (2007/436/EG) är det beslut som nu föreslås klarare och mer begripligt för såväl ledamöter i Europaparlamentet och nationella parlament som för vanliga medborgare.

3.3. Genomförandeförordning

Den nya genomförandeförordningen på grundval av artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget innehåller alla de praktiska bestämmelser för unionens egna medel som bör omfattas av ett mindre tungrott lagstiftningsförfarande, med tanke på behovet att bibehålla en tillräcklig flexibilitet inom de ramar och gränser som fastställs i beslutet om egna medel. Förordningen innehåller dock inte de närmare bestämmelserna för hur egna medel ska tillhandahållas och hur likviditetsbehov ska täckas (se avsnitt 3.4 nedan).

Bestämmelser av allmän natur som är tillämpliga på alla typer av egna medel och där det är särskilt viktigt med en adekvat parlamentarisk kontroll ingår också i denna genomförandeförordning. Detta gäller bland annat aspekter som gäller kontroll och övervakning av EU:s inkomster och de befogenheter som ska gälla för kommissionens kontrollansvariga.

Således innehåller genomförandeförordningen följande kategorier av bestämmelse, i linje med den förteckning som ingår i beslutet om egna medel:

- (1) Bestämmelser om skattesatser och uttagssatser för vart och ett av de egna medel som ingår i beslutet. Detta skapar en viss flexibilitet inom beslutets gränser, och utan denna flexibilitet skulle möjligheterna att i rätt tid införa nödvändiga justeringar av de egna medlen vara underkastade det tunga och tidskrävande förfarande som krävs för att anta ett nytt beslut om egna medel.
- (2) Bestämmelser om referens-BNI i enlighet med det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS), samt bestämmelser som ska tillämpas om denna ändras (mer förfinade metoder för att mäta BNI som kan införas i samband med uppdateringar av ENS kan påverka taket för egna medel).
- (3) Justeringar av det årliga budgetsaldot. Även om den allmänna principen att överskott ska föras över till följande år fastställs i själva beslutet tas de närmare bestämmelserna för genomförandet av principen upp i förordningen.
- (4) Bestämmelser om kontroll och övervakning, inklusive ytterligare rapporteringskrav.

En del av dessa bestämmelser ingår redan i förordning nr 1150/2000, nämligen de som avses i punkt 3 och delvis punkt 4, särskilt vad gäller rapportering om fordringar, bedrägerier och oriktigheter (tidigare "oegentligheter") och bestämmelser som gäller rådgivande kommittén för egna medel. Eftersom dessa bestämmelser inte står i direkt samband med tillhandahållande av egna medel eller med likviditetsbehov bör de logiskt ingå i denna genomförandeförordning. Samtidigt har kommissionen tagit tillfället i akt att föreslå en förenkling av den rättsliga ramen genom att uppdatera och överföra bestämmelser om befogenheter och skyldigheter för kommissionens bemyndigade anställda (dvs. de som ansvarar för kontroller), vilka hittills har reglerats genom förordning 1026/99. Det föreslås därför också att den förordningen upphör att gälla när denna genomförandeförordning trätt i kraft.

I kombination med beslutet om egna medel garanterar denna förordning att alla tekniska justeringar av systemet inte bara måste godkännas av medlemsstaterna, utan också sker med samtycke från Europaparlamentet.

3.4. Tillhandahållande av egna medel

Som komplement till beslutet om egna medel och ovan nämnda genomförandeförordning enligt artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget bör det antas förordningar enligt artikel 322.2 i EUF-fördraget, för att reglera hur de egna medlen ska tillhandahållas och hur likviditetsbehov ska täckas.

Här föreslår kommissionen ett tvåstegs tillvägagångssätt:

Som en del av detta lagstiftningspaket om egna medel föreslår kommissionen först att rådet antar en förordning enligt artikel 322.2 i EUF-fördraget, vilken bör innehålla regler för hur medlemsstaterna ska tillhandahålla traditionella egna medel och BNI-baserade egna medel. Förordningen bör också beskriva hur man ska agera om ett likviditetsbehov behöver täckas.

Förordningen har till syfte att genomföra det system som fastställs i beslutet om egna medel och innehåller konkreta bestämmelser om hur man ska fastställa traditionella egna medel,

bevara styrkande handlingar, samarbeta mellan förvaltningar och föra räkenskaper över egna medel. Den innehåller också tidsfrister för tillhandahållande och justering samt regler om likviditetsförvaltning och hantering av belopp som inte kan uppbäras.

I praktiken innehåller förslaget de befintliga bestämmelserna i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000¹⁰, med undantag för de bestämmelser som inte har direkt att göra med tillhandahållande av traditionella eller BNI-baserade egna medel eller med likviditetsförvaltning. För tydlighetens och enkelhetens skull bör förordning nr 1150/2000 därför omarbetas som en del av detta lagstiftningspaket. Omarbetningen innebär inga väsentliga ändringar i befintliga bestämmelser. Ett litet antal sakändringar motiveras dock av kommissionens erfarenheter från förvaltningen av traditionella och BNI-baserade egna medel på senare tid.

För det andra kommer det att behövas bestämmelser som reglerar de nya egna medel som föreslås. Det kan t.ex. gälla definition av beskattningsgrundande händelse, beskattningstidpunkt som knyter den beskattningsgrundande händelsen till bokföringsposten, hur ofta deklARATIONER eller sammanställningar ska lämnas in till kommissionen och i vilken form, vilka rutiner som ska införas för tillhandahållande eller inbetalning av medel, vilka påföljder som ska tillämpas, på vilka villkor justeringar får ske och hur lång tid styrkande handlingar ska bevaras.

Sådana bestämmelser kring de nya egna medel som föreslås kommer att tas upp i separata förordningar i ett senare skede.

---

¹⁰ EGT L 130, 31.5.2000, s. 1.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om systemet för Europeiska unionens egna medel

(//EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 311 tredje stycket, jämfört med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹¹,

med beaktande av revisionsrättens yttrande¹²,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Systemet för unionens egna medel måste garantera att det finns tillräckliga medel för att unionens politik ska kunna utvecklas i god ordning och med hänsyn till behovet av strikt budgetdisciplin. Utvecklingen av systemet för egna medel kan och bör också bidra till medlemsstaternas omfattande ansträngningar för att konsolidera de offentliga finanserna samt, i möjligaste mån, till utvecklingen av unionens politik och åtgärder.
- (2) Under det offentliga samråd som anordnades som förberedelse för översynen av unionens budget gjordes det många inlägg som gällde finansieringen av EU-budgeten. Det kom in många positiva synpunkter på de traditionella egna medlen och på det faktum att det finns en kompletterade resurs som garanterar stabilitet och jämvikt i budgeten. Många av de som lämnade sina synpunkter ansåg däremot att alla korrigeringsmekanismer borde avskaffas, liksom de egna medel som grundar sig

---

¹¹ Yttrandet avgivet den XX juni 2011.

¹² EUT C

¹³ EUT C

på mervärdesskatt. Dessutom väcktes många olika förslag till hur nya kategorier av egna medel skulle kunna införas.

- (3) I meddelandet av den 19 oktober 2010 om översynen av EU:s budget¹⁴ diskuterade kommissionen hur en ny etapp i utvecklingen av EU-budgetens finansiering skulle kunna bygga på tre grundidéer, som står i nära samband med varandra: förenkling av medlemsstaternas bidrag, införande av en eller flera nya kategorier av egna medel samt stegvis avskaffande av alla korrigeringsmekanismer. Samtidigt som dessa nya element successivt införs skulle huvudegenskaperna i EU:s finansieringssystem bibehållas: en stabil och tillräcklig finansiering, respekt för budgetdisciplinen och mekanismer för att garantera balans i budgeten.
- (4) Systemet bör så långt som möjligt bygga på självständiga egna medel i fördragets anda, och man bör således i lägre grad förlita sig på finansiella bidrag från medlemsstaterna, vilka ofta uppfattas som nationella utgifter.
- (5) Genom Lissabonfördraget infördes ändringar i bestämmelserna om systemet för egna medel, vilket ger utrymme för att minska antalet befintliga egna medel och för att införa nya kategorier.
- (6) Beslutet om egna medel kan inte träda i kraft förrän det godkänts av alla medlemsstater enligt deras konstitutionella bestämmelser. På så sätt respekteras varje medlemsstats nationella suveränitet.
- (7) Jämfört med de BNI-baserade medlen tillför de mervärdesskattebaserade medlen inte något väsentligt mervärde. De bygger på komplicerade matematiska beräkningar som bidrar till asymmetrin i medlemsstaternas bidrag. Beräkningen av ett harmoniserat mervärdeskatteunderlag gör, i kombination med utjämningsmekanismen, att det inte finns någon koppling mellan en medlemsstats faktiska mervärdesskatteunderlag och dess bidrag till unionens årliga budget. Systemet för bidrag till budgeten skulle förenklas om de mervärdesskattebaserade egna medlen i sin nuvarande form skulle avskaffas från den 1 januari 2014.
- (8) Med tanke på målen att bättre anpassa instrumenten för unionens finansiering till dess politiska prioriteringar, att minska medlemsstaternas bidrag till unionens årliga budget och att delta i deras ansträngningar för att konsolidera de offentliga finanserna bör det genom detta beslut införas nya kategorier av egna medel: en skatt på finansiella transaktioner och nya mervärdesskattebaserade egna medel.
- (9) Detta beslut bör reglera huvudprinciperna, variablerna och datumen för anpassning av den rättsliga ramen i syfte att inrätta nya egna medel i form av en skatt på finansiella transaktioner och nya mervärdesskattebaserade egna medel.
- (10) Europeiska rådet i Fontainebleu 1984 fastställde att problemet med obalanser i budgeten i huvudsak bör lösas genom utgiftspolitik. Samtidigt medgav man dock att en medlemsstat som bär en orimlig börda i finansieringen av budgeten i förhållande till sitt relativa välstånd bör ha möjlighet till en korrigerig vid lämplig tidpunkt. Dessa principer bör bekräftas och tillämpas konsekvent.

---

¹⁴ KOM(2010) 700 slutlig av den 19 oktober 2010.

- (11) Varje korrigeringsmekanism bör vara nära kopplad till utgiftspolitiken i den fleråriga budgetram som regleras genom artikel 312 i fördraget. Det faktum att en korrigeringsmekanism existerar idag eller har funnits tidigare bör inte i sig utgöra ett motiv till att den ska bibehållas i framtiden. En korrigeringsmekanism bör vara konstruerad på ett sätt som är begripligt och öppet för insyn, och bör i linje med principerna från Fontainebleu bara tillämpas så länge den fyller ett syfte. En korrigeringsmekanism bör inte skapa incitament för att misshushålla med unionens medel. Dessa mål uppfylls bäst genom att klumpsummor dras av från inbetalningarna av BNI-baserade egna medel där så är lämpligt.
- (12) De objektiva villkor som motiverat korrigeringsmekanismerna har förändrats väsentligt över tiden. Trots detta bär ett litet antal medlemsstater fortfarande en börda i finansieringen av budgeten som kan bedömas vara orimlig i förhållande till deras relativa bistånd. Detta beslut bör därför innehålla bestämmelser om tillfälliga korrigeringar till förmån för Tyskland, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket. Dessa korrigeringar bör bland annat återspegla de viktiga förändringar i finansieringen av unionens budget som införs genom detta beslut, utgifternas utveckling i den föreslagna budgetramen och inte minst den fullbordade infasningen av stödet till de medlemsstater som anslöt sig till unionen 2004 och 2007, och hänsyn bör också tas till den höga välbefinningsnivån i Tyskland, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket.
- (13) För att garantera den parallellism som behövs mellan den fleråriga budgetramen och tillämpningen av korrigeringsmekanismerna bör det nya system som bygger på klumpsummor från och med den 1 januari 2011 ersätta alla tidigare korrigeringsmekanismer.
- (14) Det faktum att medlemsstaterna får behålla 25 % av de belopp de uppbär i traditionella egna medel för att täcka uppbördskostnader utgör en dold korrigeringsmekanism. Mot bakgrund av förslaget att låta alla korrigeringar regleras genom klumpsummor bör denna procentsats reduceras till 10 %, såsom var fallet i det tidigare systemet fram till år 2000.
- (15) För att garantera en strikt budgetdisciplin och för att ta hänsyn till kommissionens meddelande av den 16 april 2010 om anpassning av taket för egna medel och av taket avseende anslag för åtaganden efter beslutet att tillämpa Fisim i fråga om egna medel¹⁵ bör taket för egna medel fastställas till 1,23 % av summan av medlemsstaternas BNI till marknadspriser och taket för anslag för åtaganden fastställas till 1,29 % av medlemsstaternas BNI. För att hålla unionens finansiella medel på en oförändrad nivå bör de tak som är uttryckta i procent av BNI anpassas i det fall det sker ändringar i Europaparlamentets och rådets förordning av den [...] om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen¹⁶ som innebär en väsentlig ändring av nivån på BNI. En sådan anpassning bör ske enligt förfarandet i artikel 311 fjärde stycket i fördraget.
- (16) Det bör antas särskilda genomförandebestämmelser för detta beslut. Således bör allmänna bestämmelser som är tillämpliga på alla typer av egna medel, och där det är

---

¹⁵ KOM(2010) 162 slutlig.

¹⁶ EUT...

viktigt med den adekvat parlamentarisk kontroll, införs i en separat genomförandeförordning. Detta gäller särskilt förfarandet för att beräkna och budgetera det årliga budgetsaldot, samt aspekter på kontroll och övervakning av inkomstförvaltningen. Förordningen bör också reglera skatte- och uttagssatserna för varje kategori av egna medel som fastställs i detta beslut samt tekniska frågor kring BNI, för att därigenom möjliggöra en viss flexibilitet inom beslutets ramar.

- (17) För att garantera samordning, kontinuitet och rättslig förutsebarhet måste det också fastställas bestämmelser för övergången från det system som infördes genom beslut 2007/436/EG av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel¹⁷ till det system som införs genom det här beslutet. Även efter det att de egna medlen från mervärdesskatt har avskaffats bör därför beslut 2007/436/EG – för de år det fortfarande är relevant – fortsätta att tillämpas på beräkningen och justeringen av inkomster från tillämpningen av en enhetlig procentsats på beräkningsunderlaget för mervärdesskatt, förfarandet för att göra dessa medel tillgängliga och reglerna för inspektioner och kontroll. Den beräkning av en korrigerig av budgetobalanser som beviljats Förenade kungariket fram till 2012 bör också fortsätta att regleras genom beslut 2007/436/EG. Den korrigerig som beviljas Förenade kungariket för 2013, och som normalt skulle föras in i budgeten 2014, bör i stället ske genom en bruttominskning av medlemsstatens bidrag för 2014 med en klumpsumma.
- (18) Beslut 2007/436/EG bör upphöra att gälla.
- (19) Vid tillämpningen av detta beslut bör alla belopp anges i euro, i löpande priser.
- (20) För att garantera en smidig övergång till det nya systemet och för att skapa samstämmighet med övergången mellan budgetår bör detta beslut börja tillämpas den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta beslut innehåller bestämmelser om fördelningen av egna medel till unionen i syfte att garantera finansieringen av dess årliga budget.

Artikel 2

Kategorier av egna medel

1. Följande inkomster ska utgöra egna medel som redovisas i unionens allmänna budget:

a) Traditionella egna medel, vilka utgörs av avgifter, bidrag, tilläggs- eller utjämningsbelopp, fyllnadsbelopp, tullar enligt gemensamma tulltaxan och andra avgifter som fastställts eller

---

¹⁷ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

kommer att fastställas av unionens institutioner för handel med tredjeländer, tullar på produkter som omfattades av det tidigare fördraget om Europeiska kol- och stålgemenskapen samt bidrag och avgifter som föreskrivs inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.

b) En skatt på finansiella transaktioner i enlighet med [lagstiftningsakten] (EU) nr [.../...], med skattesatser som inte överstiger ... %.

c) En andel av mervärdesskatten på leverans av varor och tjänster, gemenskapsinterna förvärv och import av varor som omfattas av normalskattesats för alla medlemsstater enligt rådets direktiv 2006/112/EG¹⁸, där den uttagssats som ska tillämpas i enlighet med förordning (EU) nr .../... inte ska överstiga två procentenheter av standarduttagssatsen.

d) En enhetlig procentsats, som ska fastställas enligt budgetförfarandet med hänsyn till summan av alla andra inkomster, som tillämpas på summan av alla medlemsstaters bruttonationalinkomst (BNI).

2. Inkomster från nya avgifter som införs inom ramen för en gemensam politik enligt fördraget, under förutsättning att förfarandet i artikel 311 i fördraget har följts, ska också utgöra egna medel som redovisas i Europeiska unionens budget.

3. Medlemsstaterna ska behålla 10 % av de belopp som avses i punkt 1 a för att täcka kostnaderna för uppbörderna.

4. Om budgeten ännu inte har antagits när det berörda budgetåret börjar ska de föregående procentsatserna för uttag av BNI-baserade bidrag fortsätta att tillämpas till dess att nya satser trätt i kraft.

Artikel 3

Tak för egna medel

1. Det totala belopp i egna medel som tilldelas unionen för att täcka anslag för betalningar får inte överskrida 1,23 % av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.

2. De totala anslag för åtaganden som tas upp i unionens budget får inte överskrida 1,29 % av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.

Ett balanserat förhållande mellan anslag för åtaganden och anslag för betalningar ska upprätthållas för att säkerställa att de är inbördes förenliga och för att möjliggöra att det tak som avses i punkt 1 iakttas under de följande åren.

---

¹⁸ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

Artikel 4

Korrigeringsmekanismer

1. Den enhetliga procentsats som avses i punkt 2.1 d ska tillämpas på varje medlemsstats BNI.
2. Under perioden 2014–2020 ska bruttominskningar av de årliga BNI-baserade bidragen beviljas följande medlemsstater:
  - 2 500 miljoner euro för Tyskland
  - 1 000 miljoner euro för Nederländerna
  - 350 miljoner euro för Sverige
  - 3 600 miljoner euro för Förenade kungariket.

Artikel 5

Finansiering av korrigeringsmekanismer

Kostnaderna för de korrigeringar som anges i artikel 4 ska bäras av medlemsstaterna i proportion till varje medlemsstats andel av de betalningar som anges i artikel 2.1 d.

Artikel 6

Universalitetsprincipen

De inkomster som avses i artikel 2 ska användas utan åtskillnad för finansiering av alla utgifter som införts i unionens årliga budget.

Artikel 7

Överföring av överskott till påföljande budgetår

Om unionens inkomster överskrider de totala faktiska utgifterna under ett budgetår ska överskottet överföras till närmast följande budgetår.

Artikel 8

Uppbörd av egna medel samt tillhandahållande eller inbetalning av dem till kommissionen

1. Unionens egna medel enligt artikel 2.1 a och, senast från och med den 1 januari 2018, de egna medel som avses i punkt 2.1 c EU-mervärdesskatt, ska uppbäras av medlemsstaterna

enligt deras respektive nationella lagar och andra författningar, vilka vid behov ska anpassas för att uppfylla unionsbestämmelsernas krav.

Kommissionen ska granska de berörda nationella bestämmelser som den underrättats om av medlemsstaterna, meddela medlemsstaterna de justeringar som den anser nödvändiga för att de nationella bestämmelserna ska följa unionens bestämmelser samt där så krävs rapportera till budgetmyndigheten.

2. Unionens egna medel enligt artikel 2.1 b ska börja uppbäras senast från och med den 1 januari 2018 enligt berörd unionslagstiftning, vid behov kompletterad med nationella bestämmelser i lagar och andra författningar. Dessa nationella bestämmelser ska vid behov anpassas för att uppfylla kraven i unionens bestämmelser.

Kommissionen ska granska de berörda nationella bestämmelser som den underrättats om av medlemsstaterna, meddela medlemsstaterna de justeringar som den anser nödvändiga för att de nationella bestämmelserna ska följa unionens bestämmelser samt där så krävs rapportera till budgetmyndigheten.

3. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen de medel som anges i artikel 2.1 a, c och d enligt den förordning som antas enligt artikel 322.2 i fördraget.

De medel som anges i artikel 2.1 b ska tillhandahållas eller betalas in till kommissionen enligt den förordning som antas enligt artikel 322.2 i fördraget.

Artikel 9

Genomförandebestämmelser

Rådet ska anta genomförandebestämmelser för följande delar av systemet för egna medel i enlighet med artikel 311 fjärde stycket i fördraget:

a) Skattesatser för de egna medel som anges artikel 2.1 b och c, och uttagssatser för de egna medel som avses i artikel 2.1 d.

b) För tillämpning av artiklarna 2.1 d och 3: referens-BNI, bestämmelser för justering av BNI och bestämmelser för att räkna om taken för betalningar och åtaganden om BNI väsentligt förändras.

c) Förfarande för beräkning och budgetering av budgetsaldo enligt artikel 7.

d) Bestämmelser och arrangemang som behövs för att kontrollera och övervaka de inkomster som anges i artikel 2, inklusive alla ytterligare rapporteringskrav.

Artikel 10

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

1. Med de undantag som anges i punkt 2 ska beslut 2007/436/EG, Euratom upphöra att gälla. Hänvisningar till rådets beslut av den 21 april 1970 om att ersätta medlemsstaternas

finansiella bidrag med gemenskapernas egna medel¹⁹, till rådets beslut 85/257/EEG, Euratom av den 7 maj 1985 om systemet för gemenskapernas egna medel²⁰, till rådets beslut 88/376/EEG, Euratom av den 24 juni 1988 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel²¹, till rådets beslut 94/728/EG, Euratom av den 31 oktober 1994 om systemet för gemenskapernas egna medel²², rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för gemenskapernas egna medel²³ och rådets beslut 2007/436/EG, Euratom ska tolkas som hänvisningar till det här beslutet enligt jämförelsetabellen i bilagan till detta beslut.

2. Artiklarna 2, 4, 5 och 8.2 i besluten 94/728/EG, Euratom och 2000/597/EG, Euratom ska även i fortsättningen tillämpas på beräkningen och justeringen av inkomster från tillämpningen av en för alla medlemsstater enhetlig procentsats på beräkningsunderlaget för mervärdesskatt, som begränsats till mellan 50 % och 55 % av varje medlemsstats BNI, på förfarandena för tillhandahållandena av egna medel och för kontroll beroende på året i fråga, samt på beräkningen av den korrigerings av obalanser i budgeten som beviljats Förenade kungariket fram till 2012.

3. Medlemsstaterna ska även fortsättningsvis behålla 10 % av de belopp som avses i artikel 2.1 a, som medlemsstaterna skulle ha gjort tillgängliga före den 28 februari 2001 i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser.

Medlemsstaterna ska även fortsättningsvis behålla 25 % av de belopp som avses i artikel 2.1 a, som medlemsstaterna skulle ha gjort tillgängliga mellan den 1 mars 2001 och den 28 februari 2014 i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser.

4. Vid tillämpningen av detta beslut ska alla belopp anges i euro, i löpande priser.

Artikel 11

Ikraftträdande

Rådets generalsekreterare ska meddela medlemsstaterna detta beslut.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål anmäla till rådets generalsekreterare när de fullföljt förfarandena för antagandet av detta beslut enligt sina konstitutionella bestämmelser.

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter mottagandet av den sista av de anmälningar som avses i andra stycket.

Beslutet ska tillämpas från den 1 januari 2014.

---

¹⁹ EUT L 94, 28.4.1970, s. 19.

²⁰ EGT L 128, 14.5.1985, s. 15.

²¹ EGT L 185, 15.7.1988, s. 24.

²² EGT L 293, 12.11.1994, s. 9.

²³ EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

Artikel 12

Offentliggörande

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den...

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Beslut 2007/436/EG	Detta beslut
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1 a	Artikel 2.1 a
Artikel 2.1 b	-
Artikel 2.1 c	Artikel 2.1 c
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 2.3	Artikel 2.3
Artikel 2.4	-
Artikel 2.5	Artikel 4.1
Artikel 2.6	Artikel 2.4
Artikel 2.7	
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.2
Artikel 3.3	-
Artikel 4	-
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2	-
Artikel 5.3	-
Artikel 5.4	-
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8.1	Artikel 8
Artikel 8.2	-
Artikel 9	-
Artikel 10.1	Artikel 10.1
Artikel 10.2	Artikel 10.2
Artikel 10.3	Artikel 10.3
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12